

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Idyllivm IV. David.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

Num minus idcirco turgent mihi lumina fletu ?
 Idcirco nostras non audit silua querelas ?
 Audiat vsque ramentum: caelum modo lumina spectent,
 Vsque fluant lacrymis. Est quaedam flere voluptas:
 Dulcis amarities lacrymarum, ipsaeque querelae,
 Ipsi delectant, qui sunt in amore, dolores.

IDYLLIVM IV.

DAVID.

Argumentum.

Leone & urso caesis epinicion.

NASSON, NABOTH, CHELION.

AD FREDERICVM DE MARSELAER,

EQUITEM,

TOPARCHAM DE PARCK, &c.

NAS. **D**icite io Pæan, lætasque ad sidera voces.
 Mittite: victorẽ lauro redimite Dauidem

Pastores: meruit fieri sibi talia Dauid.

Dauid in aduersum generosior ipse leonem

Iuit, & ingenti distraxit hiantia nisu

Ora premens, lacerumque cruentã extendit arenã.

NAB. Dauidem agricolæ celebrate, & tollite caelo.

Dicite, crescentesque iubete ediscere lauros:

Regnat in vrbe Saul; rex nobis Dauid in agris.

Bellua sæua, ingens, Libani de montibus, urisa

Intrulerat sese campis, stragemque ferebat:

Dauidis confecta manu est. Frustrã ore cruento

B

Infremuit,

18 G V I L I E L M I B E C A N I

Infremuit, frustrâ rigidos surrexit in vngues.
Nec pugnaturus clypeum tulit ille vel hastam;
Tela fuere manus, inuicti tela lacerti,
Et virtus animi telo violentior omni.

CH. Carpite, securi modò carpite gramina tauri,
Nec vastatorem timeant armenta leonem,
Vt nuper. Iacet ecce leo, rex ille ferarum,
Siluarumque pavor: tabo per colla, per armos
Concreuere iubæ: lauit ater corpora sanguis.

NAS. Pergite oues campis procedere, pergite molles
Tondere in solis, puero duce, montibus herbas;
Cura nec ad caulas ferâ sit nocte reuerti.
Vrsus abest: vrsi proprio rubuere cruore
Infecti toties agnorum sanguine villi.

NAB. Ibimus, & læti exuias, monumenta timoris
Præteriti, pagos circum villasque feremus:
Excipient pompam, tauris ad aratra relictis,
Agricolæ, nec se poterunt explere tuendo,
Mirati rictus, & adhuc à morte timendum
Aspectum, & diris assuetos cædibus vngues.

Cernere erit turbas puerorum, ipsosque sequentes
Cum terrore canes: ibit latratus ad auras:
Omne resultabit strepitu nemus, omne sonabit:
Regnat in vrbe Saul; rex nobis Dauid in agris.

Tum, quæ vicinâ quercus stat maxima siluâ,
Tale sub affixis spoliis sibi carmen habebit:

Villoso caput hoc vrsi, cæsi que leonis
Hæc, ô Posteritas, paruus tibi tergora Dauid.

CH. Spargite humum foliis, foribus prætexite ramos,

Pompa venit: Dauid princeps & gloria pompæ:
Quid tum si tener est? si primo flore iuuentæ

In

In niueâ flauos crispat ceruice capillos?
 Quanto vrsus vitulo; quanto leo fortior agno,
 Dauidi tenero tantum leo cedit & vrsus.
 Non validus Sampson, non, primum quos tulit
 æuum,

Pastores, quamuis geniti de stirpe gigantum,
 Quamuis aërias æquarent corpore cedros,
 Certior infitmo pecori tutela fuere.

NAS. O inuidæ puer, tibi circumiectus Ephratæ
 Collis, & intonsus Carmelus, & arduus Hermon
 Dant plausum, pulsæ referunt ad sidera valles:
 Regnat in vrbe Saul; rex nobis Dauid in agris.

NAB. Arboribus vites decori sunt, collibus vna,
 Armento taurus, toruo sua cornua tauro:

Tu decus omne tuis. Te postquam cæde ferarum
 Perfusum, & geminum siluæ videre cadauer,
 Venit honor siluis, stetit omnis pulchrior arbor.

CH. Viribus his alias, age, nunc circumspecte pugnas.
 Nunc lituos audire iuuer: nunc fortia bella
 Aggredere, atque ipsos in prælia posce gigantes.

NAS. Audeat arma manu quisquis te sumere contra,
 Næ de se coruis dabit ille voracibus escam.

Atque vtinam nobis tantum ex hoc suppetat æui,
 Tantum oris, quantum sat erit tua dicere facta!

Non tali Gedeon, non tali carmine dictus
 Nunniades fuerit: vincet tua gloria præcos,
 Vt corylos ilex, myrtos procera cupressus.

Iam nunc Allophyli, Madian, Arabesque, Syriæque
 Responsis horrent Diuûm: tremet omnis Idume.

NAB. Intereâ textam de lauro sume coronam,
 Et palmæ ramum pro tempore: quæque coloni
 Parua ferunt læti, tu lætior accipe dona.

Ecce tibi calathis legerunt lilia plenis
 Marrès atque nurus: Tyrios potura colores
 Vellera Bethlemiæ certant tibi nere puellæ.
 Mittit mella Thabor: Libanus tibi spirat amomo:
 Ducit in Engaddi tibi montibus vva colorem.
 Sed neque de terrâ missum Galaditide munus
 Aspernare, pedum nodis atque ære decorum,
 Quod dedit Obededon, & cùm daret, Hoc manus,
 inquit,
 Ista gerat, quæ semesam extorquere leoni
 Non timuit prædam, faucesque inuasit hiantes;
 Digna manus scepro. Sed sint sua scepra Sauli,
 Et quâcumque volet regnet sublimis in vrbe:
 Regnat in vrbe Saul; rex nobis David in agris.

IDYLLIVM V.
 MOYSES EXPOSITVS.

Argumentum.

Infans à matre expositus Nilo committitur.

AD PETRVM VANDER BEKE,
 IN PROVINCIALI FLANDRIÆ SENATV REGI
 CATHOLICO A CONSILIIS.

Oppida sint aliis; campi mihi ruraque curæ.
 Flumina me teneant: tenuerunt hæc quoque
 Moyfen,
 Et vitam & nomen, fluitans in gurgite summo,
 Debuit his olim: fluitantem gurgite summo

Musa